Meie Issa ꝛc.

Meie Issa kes sa olled taewas; pühhitsetud sago sinno nimmi; tulgo meile sinno riik; sinno tahtmine sündko kui taewas, nenda ka ma peäl; meie iggapäwast leiba ánna meile tännapäew; ánna meile andeks meie wõllad, kui meie andeks ánname omma wõlglaestele, ning ärra sada meid mitte kiusatuse sisse: waid peasta meid ärra sest kurjast; sest sinno pärralt on se riik, ning se wäggi ning se au iggaweste Amen! —

Palwe.

Ma ollen weike lapsoke
weel álles nörk ja noroke,
ning peälegi weel rummal;
oh! juhhata mind Jummal! —
Köik head sa olled teinud mul,
sest ánnan tännokitust sul:
ja pallun köigest hinge wäest:
et ánna múlle ommast käest,
so palge ees köik tehha,
mis armas sul on nähha.
Mind hoia wallet räkimast,
ja melehaigust teggemast:
ma pallun ánna wagga meelt,
et targast prugin suud ja keelt;
et sinno auu kulutan,
mo wannemid ka auustan,
ning nende sönna wöttan. Amen! —

TÃƒÂ¤ieline ABD-Ramat, 1823, lk. 26